

MAHZEN

Kısa Hikaye:
Karanlıktaki Fareler

Flames of War:
Ordu Kurulumları

Boyama Atölyesi:
Adım Adım Termagant
Boyama

Mineria:
Maskenin Gizlediği
Yüz

Ghost Quarter

EDİTÖRLER:

Aylin AYVAZOĞLU

Sevin DOBUR

KOORDİNATÖR:

Levent AKDURAK

YAZARLAR:

A. Akın AKÇAY

Aylin AYVAZOĞLU

Levent AKDURAK

M. Batuhan TUNÇDEMİR

Yakup ÇAKMAK

Merhabalar,

NİHAYET gene çıktı dergimiz. Bu sayının tüm tasarımı, hatası, yanlışları bana ait. Güzellikleri de bana ait diyeyim de moralim çok bozulmasın.

Levent yaz geldi diye hastalandı. Geçmiş olsun diyorum ona. Ama sayesinde photosop kullanmadan nasıl dergi çıkarılırmış onu tecrübe etmiş oldum.

Kule'nin dergisi, biraz Kule'den bahsedelim o halde. Yepyeni üyelerimiz var; sayımız artıyor ve bu da bizi mutlu ediyor. Hepsine buradan hoşgeldiniz diyelim. Beraber bir sürü oyunlar oynayıp eğlenmek dileğiyle.

Mekanı geçen gün toplayıp temizledik, ek raf taktık. Üye sayısı ve de dolayısıyla Warhammer oynayanlarımız arttıkça Terrain rafı ve ordular için de dolap sıkıntısı başladı. Tatlı sıkıntılar bunlar ama tatlı da olsa her sıkıntının çözülmesi gerekiyor eninde sonunda. Ek raflar bayağı işimizi görecektir gibi.

Batuhan geçen hafta sonu ilk Flames of War Turnuvası'nı düzenledi Kule'de. Gidip izleyemedim ama fotoğraflar yeterince şey anlatıyor. Bayağı keyifli geçmiş belli ki.

Temmuzun sekizinde Kule'de bir TUSOT 40K Turnuvası daha düzenlenecek. Hakemimiz Baran. Ben ve kızlarım pratik yapsak diye hayıflanıyoruz. Warhammer'a başladım başlayalı düzgün maç yapamadan iki turnuvaya birden girdim. Pişman değilim ama; insan bir çok şey öğreniyor. Gene de kurallara daha fazla hakim olup çatışma zamanı diyorum artık.

Dergimizin gecikmemesi için sizlerin yazılarına ihtiyacı var. Okuyunca eğlenceli, güzel ama bir bilseniz yazı toplamak için ne kadar uğraştığımızı. Boyama yazısı olur, ordu tanıtımı olur, kısa hikayeler, Frp sistemleri üzerine olur yazılar yollayın. Gelecek sayı için yazı toplama telaşına kapılmazsak en sevdiğim kupamı kıracağım mutluluktan.

Yazın rehabetine kapılıp da eğlenmeye üşenmeyin. Kule'ye gelin, oyun oynayalım. Hatta bakın bu Haftasonu Frp günümüz var. Şu linke bakarsanız ayrıntıları bulabilirsiniz: <http://www.facebook.com/events/400539006648384/> . Tiklanabilir yapmayı öğrenemedim henüz. Affola.

Meraklıları varsa buradan duyurayım dedim: Bu ayın yirmi üçünde Buz Devri 4 geliyor.

Dergiyi tamamlamanın mutluluğu ile köşeme çekiliyorum. Sizlere keyifli okumalar.

Aylin AYVAZOĞLU

NOW LOADING

Merhaba! Dergi için ilk adımların atıldığı gibi sıcak bir yaz günündeyiz yine. Üstünden 2 sene geçmiş vay ki ne vay! Düzenli olmasada özenli şekilde yolumuza devam ediyoruz ve ben size yüksek tempolu söylentiler ulaştırmaya devam ediyorum.

Artık Convention sezonu kapandı malumunuz koca yaz pek hareket yok piyasada. Tek farkla; KONTAKT 2! Türkiye Alt Kültür Topluluğun 2. sini düzenleyeceği bu süper convention bu sefer Yıldız Teknik Üniversitesinde vuku buluyor. Yepis yeni bir kongre merkezi bizleri bekliyor. Her taraf etkinlik, her taraf hediye, ödül! Ya katılın ya evde oturup ağlayın diyor bu kısmı geçiyorum artık, gerisini gelin görün.

Yine Turnuva yine Veysel. 5. sini bitirdik sırada 6.sı var. Var mı dediğinizi duyar gibiyim ve hemen yanıtlıyorum evet var. Lakin daha yaz geldi diyip Tepekule Savaşları var! Geçen seferkinden daha büyük daha heyecanlı olsun isteyelim.

Hava atmayı da hiç sevmem ama bu sene İzmirCon daha bi güzel olmuş. ha yok ben bilmem söyleyenlerin yalancısıyım. O değilde Oyun Mühendisi kapanmış yahu. İstanbulun güzide mekanları, garip gurup türeyen güzel oyunlarıyla hayatımızı renklendiren bu mekan için 2 saniyelin saygı duruşu talep ediyorum. Ne yani bi dakika desem bilgisayar başında durcak haliniz yokya? Elimden geleni yapıyorum işte!

Efenim bazı AT kişilikler diyor ki vay dergi geç çıkıyormuş, vay efenim bilmem bişeymiş. Arkadaşım Her ay çıkartacak olsam mayış isterim mayış! Evet kapitalizim beni çok pis yedi bitirdi. Tabi vücuden bitemiyorum ama işte ruhen filan artık idare ediverin yaw...

Baylar, bayanlar bir yazının daha sonuna gelirken sürçü lisan fala olmuşsa affınıza sığınır ama suçu hiç üstlenmeden yüksek tansiyonuma atarım. Kendinize iyi davranın, Hayal gücünden uzak kalmayın...

Karanlıktaki Fareler

Düşünceleri, zihninde tekrar anlam taşır hale gelince bir anda zamanı ve geçişini hissetmeye başladı. Vücudu ise sanki yıllardır çalışmamış, dişli ve çarkları pas tutmuş bir makinenin harekete geçişi gibi titredi ve sessiz bir çığlıkla uzandığı yerden fırladı.

Odasını teslim almış olan kaos senede iki kere yaptığı final savaşlarının sonucuydu. Karalamalar, notlar, oraya buraya atılmış kitaplar, dolup taşmış küllükler, kıyafetler ve kirli bardaklar. Zaten dağınık, bıraksan pislik içinde ölecek bir adamdı (annesinin her sabah ve akşam dediği gibi) ama okulu bitirmek gibi bir hayali olduğu için son dönemlerde kendini biraz daha kontrol altında tutmaya çalışıyordu. Hayatını sürdürmenin en kolay yolu şu diplomayı almaktı.

Aslında canını, odanın dağınıklığı ve asla yetmeyen zamandan daha çok sıkın şeyler vardı. Hatta bir tanesi de duvardaki çatlaktan küçük siyah kafasını çıkarmış ona doğru bakıyordu, patlak gözlerinin tam olarak nereye odaklandığı belli olmasa da... Bıyıklarını dalga geçiriyor ya da bir şeyler mırıldanıyormuş gibi kıpırdatan kara tüylü hayvan ve soydaşları son birkaç haftadır ruhunu daraltmıştı.

Hareket eder etmez küçük mahlûk deliğine döndü ve içini gıcıklayan cırmalama sesleri ile duvar boşluğundan kaçıp gitti. Fırlatmak için yerden aldığı terliği elinde, homurdanma ve böğürtü içinde iskambil oynayan arkadaşlarının yanına gitti bir hışımla. Salon dedikleri evdeki en geniş alanda her fırsatta oyun oynayan, sigara, kahve ve bira ile hayatta kalan tiplerdi bunlar. Hiç sevmezdi onları. Onlar da Erkan'ı.

"Yeter ya! 3 lira cebimizde kalacak diye çektiğimiz şu eziyete bak ya! Faresi, sıçanı, börtüsü böceği, cangıl sanki şey ettiğiminin evi! Survivor adasını geçtik." Bağırdı ve tepkilerini izlemeye çalıştı.

Bıkmadan sıkılmadan oynadıkları oyuna eş zamanlı bir mola veren dört gençten biri, fizik bölümünden Cemdi bu, namı diğer Cem abi – tam sekiz yıldır bölümdeydi ve yakın bir tarihte de bitirecek gibi gözüküyordu;

"Hasta mısın arkadaşım? Ne faresi ne böceği? Manyak olduğunu bilmesem tam ben öndeyken çıkıp kankin Vedat kaybetmesin diye yapıyorsun diyeceğim." Dedi ve hemen yanında oturan Vedat'a baktı. Al götür şunu dercesine kafasını hafifçe kaldırıp Erkan'ın çıktığı odayı işaret etti.

Durumu anlayan Vedat, "Abi gel, sakın biraz. Tüm köydeki haşereyi mahlûkatı öldürecek zehir attık eve, bahçeye. Sen de yardım ettin hatta..."

"Ya Vedat, odadaki ne o zaman? Bana bakıyorlar bir de uyuz uyuz. Valla yakacağım evi, o olacak yani!" Masadakiler deli adama gülmekle gülmemek arasında askıdaydılar, durum komikti ama adamın ifadeleri ve yüz hali çok ciddiye.

"Tamam abi de, yurttan atıldık, buraya 1 yıl peşin verdik kirayı. Nereye çıkacağız lanet köyde? Evdekilerle zaten papazım, sende de para yok.", Erkan'ın asılan yüzü onu bir an için duraksattı, işin buraya gelmesini istememişti, "Sabret abi, final stresinden oluyor. İki üç güne bir şeyin kalmaz..."

"Of be, of. Tamam ya, git geri zekalı kankalarınla King falan oyna. Benim çalışmam lazım." dedikten sonra odasına döndü. Siniri geçmemiştir ama Vedat'ı kırmak istemediği için o an susmuştu. İyi bir adamdı, o içerideki ahmaklarla daha az vakit geçirseydi arkadaşı bile olabilirdi.

Odasında bir o tarafa bir bu tarafa hızla yürüyordu.

"Hata bende ama ne halt etmeye geldim ki buraya? Mis gibi yurt vardı ama oradan da atıldık. Neymiş? İçiyormuşuz! İçmeyen adama yaşıyor denilir mi? Param yok, kafam dağınmış. Bütün gün yat, uyu..." şeklinde gelişen içsel isyanı, uykunun sıcak ve tatlı yüzü karşısında tereyağı gibi eridi ve ortaya çıkan köpükleri seyrederken düşlere daldı.

Büyük bir hızla soyutlaşmaya başladı dünya. Bir balon gibi şişmekte olduğunu hissediyordu. Uzuvları ve kasları bütünleşmiş, tek bir nokta gibiydi. Son köpük de patlayınca bir çınlama başladı kulaklarında ve hissiz bedeni bu en alt âlemden koptu ve onda tarifsiz his ve duygular uyandıran, sadece kendisine ait, anlayamadığı, anlatamadığı ve zihninin kavrayamadığı – dışını geçiremediği bir taş parçasıyla oynayan köpek gibi –kendi âlemine uçtu.

Bu minik koma halleri bağımlılık yapmaya başlamıştı. Orada ne yaptığını, ne kadar kaldığını, nasıl biri olduğunu – aslında hiçbir şeyi – bilmiyordu. Kardeşi ölüm olan uykunun getirdiği bu rüyalar... Belki de her defasında ölüyordu. Bir insan olup olmadığı bile belli değildi. Sadece üzerinde isminin yazılı olduğu paketler vardı. İstiflenmişti bunlar orada burada ve açmaya kesinlikle niyeti yoktu, sadece sallayıp içinde ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Onlarla oynamayı, oraya buraya koymayı, izlemeyi seviyordu; onun diğer tarafı tam da buydu aslında, yüzeysel ve hissiz.

Sabah uyandığında kendini daha iyi hissediyordu, o yaratıklara aldırılmadan hazırlandı ve hiç vakit kaybetmeden 'normal' bir gün geçirebilmek hayaliyle evden çıktı. Okula uzanan patikayı hep sevmişti ve bu sabah yürüyüşlerini. Tembel köylülerin paraları bitince ettikleri tarlalarda baharın gelişi ile bir canlanma olur ve köy manzarası tamamlanırdı. Yol boyu karşısına yılan, böcek, köpek, kedi, kertenkele, dana, koyun ve bir sürü başka tür hayvan çıkardı ama bunların hiçbiri canını evde, duvarlarda gezinen o şeyler kadar sıkılmıyordu. "Bir gün hepsini öldürecekim, yeryüzünde bir tane bile kalmayacak onlardan..." diye söylenirken fakülteye varmadan önceki son yokuşu da tırmandı.

Fakülteye gelince ilk iş çayını alır ve girişteki küllüğün yanında sigarasını içerdi. Bugün de aynısını yaptı. Çayın tadındaki hala çözemediği garipliği düşünmeye başladı. Karbonat mı koyuyorlardı yoksa çeşme suyunun sertliği çok mu geliyordu? Membaa suyu kullanmak biraz daha iyi olabilirdi, belki de çayı erken demliyorlar ve çok bekleyince yapraklardaki tadı bozan malzemeler deme karışıyordu. Bütün gününü bunları düşünerek geçirebilirdi.

"Canım, günaydın! Naber?" Sesli harflere gereksiz tonlamalar katarak sesinin kulağa daha hoş geleceğini sanan genç kız – benzer sündürme taktiklerini kıyafetleri, makyajı ve saçları içinde uygulamıştı – uzanarak dudakları ve yanağı arasında kalan alanı Erkan'ın yanağına değdirdi. Bu bir öpücük değildi ama toplumun özenip bezenip ürettiği ve piyasaya sürdüğü bu kızın çarpık bir şekilde ilgisini ifade ediyordu. İşte bu ürün de Erkan'ın kız arkadaşı olmuştu.

Düşünmeye başladı.

Bu tipler tedavülden kalkacaktı bir gün elbet, bu kadar gereksiz insanın dolaştığı bir dünyadan ne hayır gelecekti ki? Doğal seleksiyon ya da ne dersen de, onlar başarılı olamayacaklar! Ama benim gibi bilginler, binlerce yıl sonra bile hatırlanacak. Bir şekilde düşüncelerim yeni ufuklar açacak, şu anda ne olduklarımı bile bilemesem de...

Tanışma döneminde nasıl olduğunu tam anlamasa ve/veya hatırlamasa da birkaç kez aynı ortamda bulunmuşlar, arkadaşları onları birbirine yakıştırmış, sonra da içgüdüleri sebebiyle bir öpüşme ve sevişme hadisesi yaşanmış ve şimdi de 'çıkma' halindeydiler. Ergenin 4 halinden en sakın olanı.

"İyidir, takılıyorum. Sigara falan, ders var, ona gireceğim şimdi." Sesi bir telesekreter cihazındaki fabrika çıkışı mesaj kadar his barındırıyordu ama önemsemedi. Bıkmıştı Büşra ve 'plastik hayatından'. Birkaç kez ayrılır gibi olmuşlar ama Büşra her seferinde ağlayarak, arada tehditler savurarak, sonra sakinleşerek, salya sümük halde Erkan'ı öpmeye çalışarak, tekrar ağlayarak – aynı konuşma sırasında – ve bu döngüyü birkaç kez devam ettirerek Erkan'ı yıldırılmış ve ergenler olarak 4. halde kalmayı sürdürmüşlerdi. Hatta son konuşmalarında Erkan kendinden daha ciddi sorunları olan insanlar olabileceğini görmüş ve kendini iyi hissetmişti.

"Erkancım, akşama diyorum hani şu senin takıldığın kafe gibi yer var ya, oraya götürsene beni. Bir şeyler içer, konuşuruz." Bakışları garip bir hal almıştı, Erkan'ın bunları duyunca heyecanlanması bekler gibiydi. "... sonra da size gideriz..."

"Tamam." İçinde alkol olan tüm planlara karşı gizlemediği bir zaafı vardı. Çoğu zaman sevişmekten bile daha önemli ve zevkliydi onun için – bu insanların garip bulduğu karakterini oluşturan sayısız sırlarından biriydi.

Sigarasını küllüğe bastı, yanaklarını birbirlerine değdirdiler ve Erkan kaçınıcı saatte, hangi sınıfta, hangi dersi olduğunu hatırlamaya çalışarak dersliklere doğru ilerledi. Panoda 'Kuantum Kimyasına Giriş – A15' ibaresini görünce her şeyi – ödev, çalışılması gereken bölüm, hocanın ona takmış olması, dersi geçemezse başına gelecekler vb. – hatırladı.

Gözlükleri kafasına sabitlenmesi gerekirmiş gibi duran hoca 'kara cisim ışıması' denen şeyin mutlak sıfırın üzerindeki sıcaklıkta her cisimden elektromanyetik ışınların yayıldığını, bunun sıcaklığa, frekansa falan bağlı olduğunu anlatıyor ve sanki bir anlam ifade ediyormuş gibi tahtaya şekiller çiziyordu. Erkan ise gayret içerisinde anlamaya ve muhtemelen sınavda çıkacak tanımları kafasına yazmaya çalışıyordu. Fakat hayatındaki her sorunun ve her şeyin soruna dönüşmesinin nedeni yine ortaya çıkıyordu.

Geçmişte, çocukluğunda olması daha muhtemel, bir noktada işler yanlış gitmeye başlamıştı. Kimse ne olup bittiğini fark etmeden Erkan çoktan büyümüşü ama zihninin saati epey geride kalmıştı. Hep takılırdı kafası bir şeylere, ilerlemesine imkan tanımızda kafasındaki savaş. Düşünce savaşı derdi buna, kafatasının duvarlarının içindeki arenada sürer giderdi. Gladyatörler gibi birbirlerini öldürmeye çalıştıklarını hayal ederdi. 'Biz, şimdi ölecek olan fikirler ve düşünceler, Yüce İmparatorumuzu selamlıyoruz!' Bu dövüşler günler, aylar ve hatta yıllar alırdı.

"İdeal kara cisimler ise yukarıda saydıklarımızdan farklı olarak tüm ışınları üzerlerine alırlar, yansıma yapmazlar ve gelen ışınları içsel olarak emerler. Tüm dalga boyları ve geliş açılarında. Yani kara cisimler kusursuz emicilerdir. Ayrıca aynı ısıdaki tüm cisimlerden daha fazla ışın yaparlar ve bu ışın her yöne eşit dağılır. Toparlarsak, ideal ya da mükemmel ya da kusursuz kara cisimler tüm ışınları enerji kaybı olmaksızın emer ve kendi ışınlarını da aynı şekilde, her yöne yayan cisimlerdir.

Tabi bu anlamınız için basitleştirilmiş bir hali. Daha yayıcılık kat sayıları, Planck'in teoremi falan var ama şimdilik..."

Hocanın söylediği diğer şeyleri duymadı bile. Çünkü her şey şimdi anlam kazanmaya başlamıştı. Belki de evdeki o şeyler kara cisimlerdi. Onları da duymuyor, görmüyor ama hissediyordu – arkadaşları onları fark edemeyecek kadar hissiz ya da aptal olmalıydı. Bu yüzden üzerine geliyorlardı işte, onlar bu cisimlerin yaydığı tiksiniç ısıyı hissetmiyorlardı. Kara bedenlerinden kusursuzca yayılan ısı evi kaplıyordu, Erkan bundan emindi.

Ders bittiğinde bir süre daha teorisini şekillendirmekle uğraştı. Defteri karalamalar ve notlarla dolmuştu ama şimdiden anlamını kaybediyordu her şey. Eve gitmeli ve tekrar düşünmeliydi tüm bunları. Sınıftan çıktı ve sigarasını yakmak için çakmağını ararken Büşra koluna giriverdi.

"Hadi canım, gidelim artık." İçinden kelimeleri alaycı bir şekilde tekrarladı ve yürümeye başladılar. Kafasında fikirler zincirleme bir reaksiyona yol açmıştı ve durmadan sayıları artıyordu. Her fikir bir süre orada duruyor, sonra daha güçlü bir tanesi tarafından parçalanıyor ama parçaların arasından yine yenileri çıkıyordu. Kafasında, mitoz bölünüp küllerinden yeniden doğabilme yeteneğine sahip bakteri-anka kuşu kırması düşünce gladyatörleri savaşıyordu şimdi. Bu şekilde sürerse en güçlünün hayatta kalacağından emindi; işler kafasının arenasında hep böyle yürümüştü. Hatta bu son fikir grup kurma, Büşra ile devam etmek, kitabını yetiştirmek, çocukken aldığı o maketleri bulmak gibi birçoğunu talan etmişti bile. Dövüş kıran kırana gidiyordu.

Ufak ama sesli bir kahkaha kaçtı ağzından. Büşra ise ona dönüp kafasını hafifçe yana eğdi, gözlerini neredeyse tamamen kısarak:

"Ah benim canım, yürüyüş mü hoşuna gitti?" diye sordu.

"Hayır, sadece güldüm."

Restoran – aslında kafe, öğrenciler için ev yemekleri vermeye başlamışlardı sadece – fazla kalabalık sayılmazdı. Camın kenarında, yola bakan bir masaya oturdular. Menüyü evirip çevirdikten sonra "Köfte yicem ben, iyi yapıyorlar." Dedi Erkan. Büşra ise karışık pizza istiyordu ama;

"Bak salamı az, sosisi bol olacak. Peyniri de çok koyun, o dandik zeytinlerden olmasın. Sonra yanında salata ama onları da iyice yıkayın. Ya da ben bir mutfağa mı baksam acaba? Bilemedim şimdi..."

"Hanımefendi lütfen, gayet temiz ve titiz bir işletmeyiz. Hocalarınız olsun, dışarıdan gelenler olsun her zaman memnun olmuşlardır. Pizzanızı istediğiniz gibi..." garson cümlesini bitiremedi.

"Vazgeçtim ya pizzadan. Sen bana kaşarlı tost yap en iyisi ya da makarna mı yesem? Menü neredeydi? Şimdi..."

"Ye bişey işte kızım, delirtme adamı!" Geldiğinden beri sakince bekleyen Erkan bir anda çıkışarak kızdı ve aynı hızda umarsızlığına döndü.

"Bana da köfte o zaman." Diyebildi Büşra.

Garson siparişi almış olmanın rahatlığıyla hemen uzaklaştı. Büşra ise deminki olay için trip yapmaya hazırlıyordu kendini. Önce gözleri düştü, sonra da dudaklarını ters bir yay gibi gerdirdi. Bakışlarını kaçırmaya başladı ama arada bir Erkan'ın ona baktığından emin olmak için kafasını indiriyor, göz göze gelince ise hemen tavana bakıyordu.

Ardlarından kalabalık bir grup daha restorana gelmişti. Eski püskü kutuların içindeki oyunları oynamaya çalışıyorlardı. Tüm kurallarda kesinlikle tartışma çıkıyordu. Oynamaktansa bu tartışmaları yapmaktan daha hoşnut olduklarına inanıyordu Erkan, zeka seviyeleri bu noktayı geçmelerine izin vermiyordu. Ama bu kadar gereksiz insanı meşgul etmek için oyunların, kalanları meşgul etmek için de kuralların gerekli olduğundan emindi. Yeniçağın afyonlarından biri oyun olmuştu artık ya da bu dönem bebelerinin emziği.

Bir yandan da restoranın ısınmaya başladığını düşünüyordu. Sıcak, kalabalık, gürültülü, yemek ve ter kokan, insanların garip bakışlarının havada asılı kaldığı, git gide daralan bir yerdi burası. Çöp kamyonu gibi, hidrolik kolun git gide sıkıştırdığı bir yığın çöp.

Tabi bir de Büşra vardı, şu anda o bakışlarını kaçırmaya çalışsa da normalde Erkan göz göze gelmemeyi tercih ederdi. Bir medusa gibi onu bir gün taşa çevirivermesinden korkmuyor değildi. Ama Medusa'nın ona bakmadığı bu zamanı yarattığı inceleyerek değerlendirmek istiyordu. Omuzlarını ve boynunu hep kalın bulmuştu, iticiydi. Göğüsleri ise – her ne kadar devamlı destekli sutyen ve aşırı dekolte ile dikkat çekmeyi bir şekilde başarmış olsa da – ufak ve sönüktü. Uzun boyuna rağmen geniş kalça ve basenleri koca karıları andırıyordu. Yüz hatları ile ilgili sıkıntılar daha fazlaydı. Çenesi fazla uzun, yanakları çok yuvarlak, gözleri yayvan ve kulakları iriceydi.

Bir süre sonra kızın kulağına bakakalmıştı; hareket eden bir şey vardı içinde, siyah bir şey, kara bir cisim. Kafasını kulaktan dışarı uzattı ve Erkan'a bakmaya başladı. Kimse fark etmiyordu; Erkan çılginca etrafına bakıyor ve bir başka gören olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Hayvan kızın kulağından çıktı, omzuna düştü ve oradan da kolunun üzerinden yürüyerek masaya indi. Erkan sessiz bir panik (heyecandan olsa gerek bağırıyordu) içinde sandalyesinin kollarını sıkıyordu. Tüm vücudu gerilmiş, alnından akan terler gözlerini yaksa da dikkatle hayvanı seyretmeye çalışıyordu. Masanın üzerinde bir sağa bir sola bakan hayvan koşar gibi ilerledi ve Erkan'ın kucağına atladı. Kırılmış, bozuk tükenmez kalem gibi yayları fırladı sandalyeden ama dengesini sağlayamayıp sırt üstü düştü. Önce kafasını gürültüyle yere çarptı, sonra da tüm vücudu titremelerle sallanmaya başladı. Ağız, göz, kulak ve burnundan kan gelmeye başlamıştı. Ne olduğunu anlamaktan aciz kalabalık sessizliğe gömüldü ve olup biteni izlemeye başladı. Paniğine hakim olmayı başarabilen bir garson yardım etmek için geldi ve yerde debelenen adamı görünce;

“Sara hastası mı?” diye sordu. Büşra ise hayır anlamında hızla salladı kafasını. O sırada böyle bir hastalığı olamayacağını, olmaması gerektiğini düşündü, evleneceği adam sara falan olamazdı diye düşüncelere dalmıştı. Annesi ne derdi sonra?

Garson, adamı sakinleştirmek için eğilip uzandı ama Erkan bir anda ayağa dikiliverdi. Kan kırmızısı gözleri ile etrafı inceledi, bir şeyler arıyordu. Korkmuş kalabalık su içirelim, soğan koklatalım gibi saçmalıklar mırıldanırken, Erkan çantasını buldu, sırtına taktı ve herkesin bakışları arasında koşarak kaçtı.

Kendini çok bitkin hissediyor, tekrar uyumak istiyordu. Evin yolunu yarılادığında güneş neredeyse batmak üzereydi ve gök kızıl tonlara bürünmüştü. Bir an için durdu ve yayılan ışıkları izlemeye daldı.

Gözlerine inanamıyordu; tüm o ışık huzmeleri havada peşi sıra koşan, tüyleri köz gibi yanan kara farelerdi.

"İşte! İşte! Tüm ısıyı yayan ideal kara cisimler!" her yöne yayılmışlar, her taraftan çıkıyorlardı. Kendi kendine konuşmaya devam etti. "Mutlak sıfırın üzerindeki tüm cisimler elektromanyetik yayılım yaparlar. Fareler ise bunun kaynağı. Her yerdeler. Vücutlarımızda, evlerimizde, duvarların içinde ve yer altında... Her yerdeler işte!"

Bu curcunanın içinde kendisini 'fareli köyün kavalcısı' gibi hissediyordu. Çünkü sanki hepsi ona doğru gelmeye başlamışlar gibiydi. Tekrar koşmaya başladı; peşinden geliyorlardı. Nefes almakta zorlanmaya başlamıştı ve boğazında kanın metalik tadı vardı. Yüzündeki teri sildiğinde ise onun da kanla karışmış olduğunu gördü. Fareler etrafını sardıkça ortalık kararıyordu, görmekte zorlanmaya başlamıştı.

Eve vardı. Banyoya girdi. Elini yüzünü yıkamaya başladı ve tüm lavabo kan kırmızısı oldu. Korkmanın ötesine geçmişti artık, kontrolünü kaybetmişti. Vücudu sadece hayatta kalabilmesi için gerekli şeyleri yapıyordu. Aynada kendine baktı, gözleri şişmiş, saçı başı dağılmıştı. Onları, kara şeyleri hissetmeye başladı tekrar. Evde de güvende değildi. Kapı aralarından ve duvarlardaki boşluklardan geçmeye başlamışlar ve yaklaşıyorlardı.

Nereye kaçacaktı peki? Yerin altına, yüz­süz ve deli bir iblis-tanrının dans ettiği dipsiz mağaralara mı? Bu da nereden çıktı şimdi? Evden çıkmalıydı ama. Kapıyı açar açmaz karşısında Büşra'yı buldu.

"Ne aptal bir adammışsın sen! Onca insanın içinde ne yaptığını zannediyorsun öyle? Aptal herif!" diye çıkıştı ama sonra duraksadı, kocaman açtığı gözleri ile "Erkan?! İyi misin sen? Hiç iyi durmuyorsun. Hemen medikoya götürelim seni. Doktor falan bir baksın." dedi.

"Bırak beni, seni işe yaramaz şıllık. Sen de boşsun, diğerleri gibi. Hiçbir işe yaramazsınız, yıldızlar doğru yerlerine gelecek ve siz... kime anlatıyorum ki? Çekil yolumdan!"

Büşra'yı tüm kuvvetiyle ittirdi ve koşarak uzaklaştı. Nereye gideceğini bulmuştu. Kampüse uzanan karanlık patikaya girdi ve ciğerleri nefessizlikten yanmaya başlamıştı artık. Sokak lambaları titrek ve buğulu cıva ışığını yayıyor, ışığın bu dansıyla uzayıp kısalan gölgeler ise etrafından çılgınca akıp gidiyordu.

"Duramam, peşimdeler... Duyuyorum onları... Hissediyorum..." diye sayıklayarak koşusuna devam etti. Kampüsün ortasında, şenlik alanının arkasında terkedilmiş bir ev ve evin hemen yanında bir kuyu vardı. Amacı oraya varmaktı ve yaklaşık yirmi dakika sonra oradaydı. Kuyunun üzeri tahta ve briketler ile kapatılmıştı. Karanlık altında ve tek başına kuyunun üzerini açmaya başladı. Son tahtayı da kaldırdığında aşağıya doğru baktı ve onu bekleyen serin ve zifiri karanlığa gülümsedi. Kuyunun duvarlarındaki boşluklara tutunarak ve ayaklarını sokarak aşağı indi. Dibe yaklaştığında leş kokusunu andıran ağır bir koku gelmeye başladı ve duvarların son adımlarını zorlaştıran yapış yapış ve kaygan yosunlarla kaplı olduğunu fark etti. Ama şimdiden iyi hissetmeye başlamıştı kendini. Kuyunun dibine geldiğini bir anda ayağına değen suyla anladı ve bileklerine geldiğini görüp kendini aşağı bıraktı. Onu burada bulmalarının imkansız olduğunu düşünüyordu.

"Duvarlar kalın, beni hissedemezler, toprağı da delip geçemezler ya!" Gülümsedi tekrar, kendi sesinin yankısı hoşuna gitmişti. "İyi de ne kadar burada kalabilirim ki? Sabahı etsem yeter. Sabah hemen İhsan Hoca'ya ya da uygun olan birine gider, konuyu anlatırım." Bir süre sonra vücudu hissizleşti ve o da hemen kendi diyarına uzanan merdivenleri hayal etmeye başladı.

Tozlu merdivenlerden inilen tünel, bazıları sönmüş, bazıları sönmek üzere olan meşalelerle aydınlanmıştı. Yaklaşık yedi yüz basamak sonra yekpare demir bir kapıyla karşılaştı. Böyle olmaması gerekiyordu. Kapı kocaman bir sürgüyle kapatılmıştı. Biraz uğraştıktan sonra çubuğı hareket ettirdi ve kapıyı açmayı başardı. Kapı devasa sarkıt ve dikitlerle dolu bir mağaraya açılmıştı. Muazzam yükseklikteki tavandan damlayan su seslerinin arasında yürümeye başladı. Her yere yayılmış garip yosunlar uğursuz yeşil bir ışık yayıyor, o ilerledikçe mağara daha da aydınlanıyordu. Kayıp düşmemeye çalışıyordu, bir yandan da nerede olduğunu anlamaya.

İlerledi...

Şimdi su damlalarının çıkardığından farklı bir ses gelmeye başlamıştı mağaranın derinliklerinden. Kalp atışları hızlandı, ritmik ve tiz bir sestir bu. Her adımda yaklaştığını hissedebiliyordu.

"Hayal gücümün ürünü bu, bir rüya sadece. İstedğim zaman uyanabilirim... Korkuya yer yok..." diyerek kendini telkin etmeye çalıştı. Ama olmuyordu. Dönüp kaçmak yani uyanmak ve ne olduğunu görmek arasında kalmıştı. Tekrar bulamayabilirdi burayı, sonuna kadar gitmesi gerektiğini düşündü ve adımları istemsiz olsa da yürüdü. Sesler kakafonik bir hal alıp artıyordu. Bir davul, bir flüt ya da bu derinliklerin unutulmuşluğunda nasıl bir enstrüman geliştirmişlerse... Devam ettirmek istemedi düşünce akışını ama bu noktaya bir şekilde gelmeliydi.

"Kim çalıyor olabilir bunları? İlkel, kayıp bir kabile mi? Yoksa bu karanlık köşelere saklanmış isimlerini bile bilmediğim başka şeyler mi? Hazır değilim buna..." Avazı çıktığı kadar bağırma ve koşmaya başladı. Kaçıp kurtulmak istiyordu. "Uyan! Seni aptal, uyan!"

Ayağı kaydı ve yere kapaklandı. Bir şey ayağına dolanmıştı sanki. Eğimli zeminde sesin kaynağına doğru kayıyor ya da çekiliyordu. Uyanmak için gözlerini sıkıca yumup tekrar açıyor, kendini tokatlayıp çimdikiyordu. Fakat onca çabasına rağmen kabus devam ediyordu.

Flüt ve davul seslerine anlaşılmaz mırıldanmalar eklenmişti. Deli bir tanrının isimsiz müritleri...

Çenesi zangırdıyor, onu çeken şeyden kurtulmak için sağa sola tutunmaya çalışıyor ama bir türlü titreyen vücudunu kontrol edemiyordu. Gücü tükenme noktasına gelirken sesler azalmaya başladı ve bir anda kendini bir boşluktan süzülürken buldu. Düşüyordu.

Su serin ama ferahlatıcıydı, bir süre yüzüp kendini kıyıya çıkarmayı başardı. Mağarada değildi artık, nerede olduğu hakkında hiçbir fikri de yoktu. Etrafına baktığında sağına ve soluna doğru uzanan uçsuz bucaksız bir sahil gördü. Arkasında ise yüksek çam ağaçlarının olduğu bir orman vardı. Yanı başında ise zihninde istiflediklerine benzeyen bir paket.

Adı yazıyordu üzerinde. Hemen uzanıp kaptı ve parçalarcasına açtı.

Gülümsedi...

Son hatırladığı şeyler bunlardı işte. Şu anda hastane olduğunu düşündüğü bir yerde, rahatsız ve garip kokan bir yatakta uzanmış yatıyordu. Koluna serum bağlanmış, vücudunda ise elektrotlar vardı. Bir anda akıl hastanesi olma ihtimaliyle panikledi. Ama tam bağırcaakken etrafını çeviren perdenin arkasından Vedat'ın sesini duydu. Birine soru soruyordu.

"Tamam doktor bey, fare zehri bu kanamalara yol açıyordur ama nöbetler ve söylediği saçmalıklar? Kaç gündür uğraşyoruz, bir bilseniz."

"Bakın hasta yüksek dozda Brodifacoum'a maruz kalmış. Nöbetler geçirmesi ve halüsinasyonlar görmesi normal. Kullandığımız fare zehri başka kimyasallar da içerir, bunlar da hallüsinatif olabilir."

"İyi de doktor bey, biz de aynı evde kalıyoruz günlerdir. Bize hiçbir şey olmadı. Adamın bünyesi falan mı hassas?"

"Hayır, alerji olduğunu düşünmüyorum. Bakın olaydan önce hastanın psikolojisi nasıldı? Yanlış anlamayın ama intihar girişimi de olabilir. Vücutta bu kadar hasar oluşturacak dozaj ancak isteyerek alınmış olabilir. Tamam, belki de kazara olmuştur ama her ihtimali düşünmek lazım. Ne olursa olsun, bu vakalar sıklıkla karşımıza çıkan durumlar. O yüzden merak etmeyin, iki ya da üç saate kendine gelir. Tedavi ile ilgili bilgiyi sonra veririm."

Perdenin arkasına geçen Vedat'ı fark etmemiş, elinde sıkıca tuttuğu uçağın pervanesine üfleyerek döndürmeye çalışıyordu. İçine yerleşen huzuru tarif etmesi imkansızdı. Yıllar sonra aradığı maket uçağı bulmuştu: çift kanatlı olanlardan, pervaneli.

Akıl sağlma mal olmuş olsa da süper bir uçaktı.

Adnan Akın AKÇAY

FLAMES OF WAR

Ordu Kurulumları

Minyatür oyunlarında çoğu zaman sizi çeken, oyunun kuralları, oynadığımız senaryolar ve diğer her şeyden öte sahip olduğunuz minyatürler ve ordunuzdur. Onları boyamak için geçirdiğiniz zaman ve ordunuzu kurarken yaptığımız puan hesapları, minyatürlerinizi adeta sizin birer parçanız haline getirir. O nedenle başlangıç rehberinin ikinci adımını, ordu kurulumlarına ayırıyorum.

Temel olarak üç tip ordu kurabilirsiniz; piyade, mekanize piyade ve tank. Ben önce elimden geldiğince bunlar hakkında zırvalayıp, sonrasında diğer seçeneklere kısaca değineceğim.

Piyade Ordusu

Piyade, orduların belkemiğidir. Tüm ordularda, geniş alanları kontrol etme, bölgeyi tam anlamıyla ele geçirme ve savunma konularında görev piyadenindir. Flames of War'da da piyade aynen bu görevi yapıyor; birliklerinde diğer ordulardan daha fazla takım ve ordusunda daha fazla birlik sahaya koyarak bölgeye yayılıyor ve özel görevli senaryolarda savunan tarafı oynuyor. Piyade orduları genel olarak, en fazla sayıda ve en çeşitli destek birliklerine sahip ordulardır. Ancak destek seçenekleri çok fazla olsa da, bunlardan sadece küçük bir kısmını sahaya getirebilirler.

Piyade ordularında ana savaş grupları, haliyle piyade takımlarıdır. Bunlar çoğu zaman Rifle veya Rifle/MG takımları olurlar ve yanlarına küçük destek takımları alabilirler. Bir veya birkaç makineli tüfek, anti tank tüfekleri veya bazukalar, hafif havan topu takımları bu desteklerin en bilinenleridir. Alman ordusu gibi iyi ekipmanlı ordularda, sıradan piyade gruplarının bile yanlarına alabileceği zırhsız taşıyıcı kamyonlar vardır ve bunlar gerektiğinde çok değerli olabilir.

Piyadenin en önemli avantajlarından biri de, komuta grubunun birçok seçeneği de beraberinde getirip, bunları en ihtiyaç olan yere vermesidir. Oyunda "Sniper" kullanabilen tek ordu piyadedir. Komuta grubu, yanına büyük veya orta düzeyde anti tank silahları, makineli tüfek veya havan topu takımları, çoğu zaman savaşlarda çok kritik rol oynayan mühendis grupları ve uçaksavar silahları alabilir. Bu ek takımlar, en kritik birliklere ayrı ayrı destek olarak verilebilir. Örneğin 4 takımlık bir makineli tüfek grubu almak yerine, komuta grubunun yanında getirebildiği 2 makineli tüfeği birliklerinize dağıtıp artan puanı başka şekilde kullanabilirsiniz.

Destek grupları çok çeşitlidir demiştik. Piyade orduları, en ağır tanktan en hafifine, en ağır antitank silahından uçaksavara, süvariden mühendise, roket bataryasından topçu tugayına kadar birçok desteği yanında getirebilir. Bunların çoğu ordunuzda farklı yerler tutsa da, bazılarında sadece birini seçmeniz gerekir. Burada, ordunuza yönelik karar vermeniz ve en çok ihtiyaç duyacağınız açığı kapatmanız gerekir. Hafif tanklar az puanlı ve piyadeyi destekleyen çok önemli bir yardımcıdır, ancak daha güçlü tanklar düşman üzerinde daha fazla baskı kurmanızı sağlayabilir. Seçim tamamen oyun stilinize bağlıdır.

Özetle piyade ordusu, savunma görevlerini üstlenen, şehir savaşlarında en fazla avantaja sahip olan ve en çeşitli seçenekleri sunan ordudur. Bunun bedelini taşıyıcılarının az veya zayıf olması ve tank desteği gruplarının kısıtlı olması ile öder.

Mekanize Piyade Ordusu

Mekanize piyade, düşman hattını yaran tank birliklerinin ilerledikleri noktaları dolduran, tankların hızına yetişerek ana ordunun önüne geçen ve düşmanı çembere almakta en kritik rolü oynayan elementtir. Senaryolarda tank ordularına karşı savunma görevi yaparken, piyade birlikleriyle saldıran taraf olarak karşılaşır. Neredeyse tüm grupların zırhsız taşıyıcı alabilmeleri orduya büyük bir hız kazandırırken, zırhlı taşıyıcılar da hem piyadeyi korur, hem de üstlerindeki makineli tüfekler düşman piyadesini susturur.

Mekanize piyadenin komuta grubu seçenekleri piyadeninki kadar fazla değildir. Çoğu zaman yanına sadece birkaç ek takım alabilir ve bunlar genelde uçaksavardır. Havan topu ve hafif anti tank silahı taşıyan zırhlı takımlar diğer seçeneklerdir.

Ana savaş grupları, çoğu zaman zırhlı taşıyıcılara binmiş rifle/mg takımlarıdır. Rifle grupları hareket ettiklerinde daha zor ateş ederken, rifle/mg takımları gerektiğinde hareketsiz kalıp 2, gerektiğinde de hareket edip 1 atış yaparak hem savunma hem de saldırı sırasında kullanılabilir. Zırhlı taşıyıcılar genelde en küçük antitank silahlarıyla bile sarsılsalar da sıradan makineli tüfek veya mermi atışlarına karşı tamamen koruma sağlayarak, desteksiz kalmış düşman piyade gruplarının üstüne yürümekte birebirdir. Çoğu ordunun mekanize piyade grupları "Veteran" ya da "Trained" olduğundan, zırh açıklarını vurulmayarak örtmeye çalışırlar.

Destek grupları yine ordunun geneline uyacak şekilde hareketlidir. Mekanize piyade, piyade ordularından belki daha az çeşitte ancak kesinlikle daha fazla sayıda zırhlı araç ve tank desteği alır. Ağır tanklar düşmana ön saldırıyı gerçekleştirirken, hafif zırhlılar düşmanın çevresini sarabilir, mekanize piyade de son darbeyi vurmak için hücumla kalkabilir. Alabildikleri çeşitli antitank silahları, tank yok edici zırhlılar ve mühendis takımları, tank ordularına karşı savunma savaşı yaptıkları zamanlarda mekanize piyadenin en önemli desteğidir. Hareketlilikleri ve sayısal üstünlükleri, çevrelerinin sarılmasını önlerken antitank silahları, düşman tank ilerleyişini durduracak zamanı kazandırabilir.

Mekanize piyade, çok çeşitli amaçlarda kullanılabilen, bir kez ustalaştıktan sonra hem saldırı hem savunma görevlerinde oldukça güvenilir listeler ve oyunlar çıkarabilen bir ordudur.

Tank Ordusu

2. Dünya Savaşı'nda tanklar ordunun ana vurucu gücüdür. Masada bile karşınıza güçlü düşman tanklarının minyatürleri konduğunda endişelenirsiniz. En ağır antitank silahlarına, en güçlü tank avcısı zırhlılara bile sahip olsanız, "ya ben onu vurmadan o benim her şeyimi avlarsa" düşüncesi içinizi tırmalar. Tanklar ordusu, oyunun hücum eden tarafıdır.

Tank ordularında komuta grupları ya tek tanktan ya da iki tanktan oluşur. Bazı ordularda, bozulan tankları tamir edebilen araçlar, tank kumandanları ile birlikte gelir. Çoğu tank ordusunun kuralı, ana savaş grubundaki tankların birkaçının ya da en az birinin, komutanın kullandığı tanktan oluşmasıdır. Bu aynı zamanda, kumandanın ona en ihtiyaç olan birlikle hareket etmesini ve bu birlik içinde kolayca ayırt edilmemesini sağlar.

Ana savaş grupları, en az iki tank grubunu içerir. Çoğu zaman bunlar ya hepsi ya da büyük kısmı aynı tank çeşidinden oluşmalıdır. Bu nedenle tank ordusuna başlayacak oyuncuların iyi hangi tankı kullanacakları konusunda iyi karar vermeleri gerekiyor. Genel olarak, savaşın ve oyunun imza tankları (Panzer IV, Sherman, T-34) ana savaş grupları için hem zırh hem özellik bakımından güvenilir tanklardır. Tanklar hiçbir şey için muhteşem değildir, ancak her görevi yerine getirebilen ve düşmana tek başlarına kafa tutabilen tek elementtir. Genel özellikleri ön zırhlarının yüksek, yan zırhlarının düşük olmasıdır. Silah olarak birkaç makineli tüfek ve ortalama bir antitank değerine sahip topları vardır. Topları, daha hafif zırhlı araçlara karşı etkili ve siper içindeki silahları avlamakta iyi olsa da, genelde ağır zırhlı tanklara karşı etkisizdir.

Destek olarak aldıkları gruplar bu açığı kapatacak şekildedir. Tank avcısı ekipler veya "Assault Gun" olarak adlandırılan daha hafif zırhlı ancak güçlü topu olan tanklar, düşman ağır zırhlılarının sizin tank ekiplerinizin önünü kesmesini engeller. Tanklar, yanlarında tanka karşı etkili el bombaları, antitank tüfekleri veya hafif antitank silahları taşıyan piyadeye de doğrudan hücum etmekten çekinmelidir. Bu nedenle yanlarına piyade veya topçu desteği alarak saldıracakları bölgedeki silah takımlarını temizlemelidirler.

Oyunda piyade oynamak görece kolaydır, genellikle yapmanız gereken en önemli şey sahaya iyi yerleşmektir. Manevralarınız kısıtlı olduğu ve savunmada kaldığımız için bulunduğunuz noktayı tutmaya ve düşmanın hattınızı yarmasını engellemeye çalışırsınız. Tank için durum daha karışıktır, hangi noktadan saldıracağınızı, hangi birliklerle ne taraftan ilerleyeceğinizi çok iyi tespit etmeniz gerekir. Oyunla ilgili forum ve makalelerde de ağırlık piyade tartışmalarından çok tank taktikleri üzerinedir. Tank ordusu oyuncuya bir yandan güven verirken, diğer yandan onu çok kafa yormaya zorlar.

Dağcı-Paraşütçü-Komando Bölükleri

Bu üç gruba dahil olan birliklerin hepsini “elit” birlikler olarak adlandıracam. Elit birlikler, en zor görevleri yerine getirmek üzere eğitilmiş, az ekipmana sahip ancak bunları en iyi şekilde kullanan gruplardır. Genel olarak hepsi “piyade ordusu” sınıfına girseler de, kuralları ve alabilecekleri destekler sıradan piyadeden farklıdır. Elit birliklerin çoğunun, oyunun en iyi özelliklerine sahip “Fearless-Veteran” olmaları dışında ek kuralları da vardır. Diğer ordular destek birlikleri yok edildikçe geri çekilmek zorunda bırakılabilirken elit birlikler destek ünite kayıplarını önemsemez, yakın dövüşte normalden daha iyidirler veya kuralların diğer üniteler için “aşılmaz” kabul ettiği yükseltilere tırmanabilirler. Sayıları her zaman çok azdır ve alabildikleri destekler çok sınırlıdır, ancak bu bölüklerden biriyle oynuyorsanız zaten bunları göze almış ve bu ortamda bile kazanmaya kendinizi motive etmiş olmalısınız.

Mühendis Bölüğü

Çoğu ordunun mayın tarlalarını temizlemek, dikenli telleri aşmak, siper kazmayı kolaylaştırmak veya tankların gözünü korkutmak için mühendis desteğine ihtiyacı vardır. Mühendis bölükleri, tamamı savaş mühendislerinden oluşan birlikleri kapsar. Mühendis olup aynı zamanda paraşütçü veya mekanize olarak yapılan bölükler de vardır. Mühendislerin en iyi yaptıkları şey siper ve şehir savaşlarında üstünlük sağlamaktır. Standart makinalı tüfekler ve havan toplarına ek olarak, lav silahı ve hafif makinalı tüfek gibi yakın mesafede büyük avantaj sağlayan silahlara çoğunlukla ek puan harcamadan erişirler. Piyade yapılanmasındaki mühendis bölükleri genel olarak diğer birçok gruptan destek alabilirken, mekanize ve paraşütçü olanların destekleri sınırlıdır. Zaten bu gruplar da elit birlikler gibi kendi kendilerine yetebilecek şekilde düzenlenmiştir.

İstihbarat Bölüğü

İstihbarat birlikleri de ordulara destek olarak alınabilen gruplardır. Ana savaş gruplarının istihbarat birliklerinden oluşması ise işleri biraz değiştirebilir. İstihbarat ünitelerinin kuralları normal takımlarınkinden farklıdır, çoğu zaman ordunun özel kurallarına da uymazlar. Bu gruplar, düşmanın yerini açık edip diğer ünitelerin onları daha kolay vurmasını sağlayabilir, düşmanın tuzak kuran ünitelerinin de orduya fazla yaklaşmasını engelleyebilirler. İsterlerse, düşman ateşine maruz kaldıklarında geri çekilmeyi seçebilir ve çok az atış yiyerek kurtulabilirler. İstihbarat bölükleri açısından oyun tam ters şekildedir, normalde destek birlikleri, ana savaş birliklerinin oyunu kazanması için çalışırken, istihbarat bölüğü oyuncularını ana savaş grupları ile destek birliklerine arka çıkarlar.

Süvari Bölüğü

Atlar 2. Dünya Savaşı'nda halen yük taşıması için yoğun olarak kullanılmaktadır. Özellikle tekerleğin ilerleyemediği çamurlu arazide, genelde ağır silahları çekmenin tek yolu atlardır. Süvari bölükleri ise atların doğrudan savaş alanında kullanıldığı dönemleri geri getirir. Hızları piyadenin çok üstündedir ve mekanize taburları bile geçebilirler. Normal ünitelerin ilerleyemedikleri ağır ateşte bile, yerlerinde durmanın kesin mağlubiyet olduğunu bildiklerinden düşmana doğru durmadan koşarlar. Alabildikleri birçok tank desteği seçeneğiyle, süvarinin tanklara karşı olan etkisizliğini karşılar ve her an yapabildikleri at-in, at-bin seçeneğiyle oyunun gidişatına en iyi şekilde uyum sağlamaya çalışırlar.

Piyade Tankı-Hafif Tank-Birleşik Tank Bölükleri

Ağır veya orta derece zırhlı standart tank ordularının dışında, bu tanklar ile daha hafif zırhlı tankların karışımını oluşturan listeler de vardır. Bu listelerde fark, ana savaş gruplarının genelde hafif zırhlı tanklardan oluşması, destek birliklerinin ağır tank veya tank avcısı gruplarından sağlanmasıdır. Bu listelerin kurulumları ülkelere göre farklılık gösterebilir, bir tarafta piyadeyi desteklemek üzerine kurulmuş tank listeleri varken diğer tarafta ağır-hafif tankların karışımını kullanan ancak destek seçenekleri tank orduları gibi sınırlı olan listeler bulunur. Listelerin kuruluş amacı doğrultusunda uyguladıkları strateji de değişir. Piyade tankı listeleri tankları destek olarak görüp zorlayıcı güç olarak piyadeyi kullanırken birleşik bölükler ana savaş gruplarını çok farklı tank çeşitleri arasından seçebilir.

M. Batuhan TUNÇDEMİR

BOYAMA ATÖLYESİ

Adım Adım Termagant Boyama

Selamlar herkese,

Boyama Atölyesi'nde bu hafta Tyranid ordusu olanlara yönelik bir model boyama yazımız yer alacak. Gelecek haftalarda da bu köşeyi devam ettirebiliriz. Tasvir etmek istediğiniz bir model boyamanız varsa yöllayın.

Bu sayı Termagant boyayacağız bir tane. İki değişik model kullandım; kafa bölgesi değişik olsa da aldırmanın lütfen.

Termagantlar bizim ordunun biraz harcanabilir shooterları. Roster yaparken troops seçeneğinde genelde termagant alıyoruz. Benim göstereceğim boyama şeklinde hafif bir süsleme de olacak kabuğunda ama sizler telenek uğraşmak istemezseniz direkt boyayıp wash atabilirsiniz.

Gelelim kullandığım boyalara, Hepsi Citadel'den; sizlerin tercih ettiği başka bir marka varsa tonlarına bakarak benzerlerini bulabilirsiniz. Listem şöyle:

- Ana gövde için Rotting Flesh
- Kabuk (chitin) kısmı için Ice Blue
- Dil ve biyonik silahın vücuda bağlantı kablosu için Red Gore
- Silah, tırnaklar, toynaklar ve de süsleme için Chaos Black

Bunlar kullandığım boya. Derinlik katmak için de iki tane wash kullandım. Gene Citadel'in washları:

- Ana gövde üstü için Gryphon Sepia
- Kabuk kısmı için ise Asurmen Blue.

Aşağıdaki modelin üzerine bir kat mat beyaz sprej atıldı. Koçtaş veya Praktiker'den bulabilirsiniz.

Ben ilk önce kabuğu boyamakla başlıyorum işe. Nispeten pürüzsüz ve daha rahat boyanıyor. Taşma olursa da düz yüzey olduğu için iki fırça darbesi ile kapatabiliyorsunuz. Ama gövdedeki kaburga kısmındaki taşmaya bağlı hataları düzeltmek daha zor.

Bütün chitin boyandı. Kafasının üstündekinden silahın üstündeki ufak chitin bölgesine kadar. Pürüzsüz görünmesi için iki kat boyasanız iyi olur ama çok da vakit kaybetmek istemiyorsanız uğraşmayın. Wash kusurların büyük bir kısmını kapatacak. Model de ufak olduğu için pek görünmeyecek açıkçası.

Artık gövdeye geçtik. Gövde boyanırken boyayı suyla biraz daha fazla inceltiyorum ki girinti çıkıntılar çok zahmet gerektirmeden dolsun. Ben genelde gövdeyi boyarken ne kadar dikkat edersem edeyim taşıyorum. Kabuğu boyarken 0 numaralı fırça yeterliyken; gövdeye geçince fırçayı daha ince kullanıyorum: 000.

Birçoğunun canını sıkan kısma geldik: süsleme. Ben bütün ordumdaki modellerin kabuklarının ucuna siyah ile şerit çekiyorum. Termagant gibi küçük olanlardan Carnifex gibi devasa olanlarına kadar. Büyük modellerde net görünüyorlar ve daha görkemli duruyor haliyle. Baştan söyleyeyim: Termaganta wash atınca çok görünür olmayacak bu ayrıntı ama benim içime sinmediği için illa ki küçüklere de yapıyorum. Çok sıkıcı ve dikkat gerektiren bir işlem. 000 fırçanın ucunu kullanıyorum:

Carnifex modeli bu yazının sonunda; onda nasıl durduğunu merak ederseniz bakabilirsiniz.

Yavaş yavaş boyama kısmı bitiyor. Tırnaklar, silah, toynak siyaha; silahın vücuda bağlantı kablosu ve dili kırmızıya boyandı. 000 fırça ile devam ediyorum. Odanın kendi lambasına ek olarak masa lambamı da kullanıyorum üstelik.

Boyama bitti! Modelin tamamen kuruduğundan emin olduktan sonra chitin üstüne Asurmen Blue wash atıyoruz. 0 numaralı fırça washu tüm yüzeye yaymak için çok iyi böyle küçük modellerde. 00 veya 000 fazla ince kalıyor.

Chitin üzerindeki wash kurur kurumaz gövdeye de Grphonne Sepia washunu atıyoruz. Kuruması bayağı zaman alıyor washların. O yüzden modelleri bizim Kule'de 'seri boyama' diye betimlediğimiz şekilde boyamak daha pratik oluyor. Elinizde 15 tane Termagant varsa önce kabuklarını , sonra gövdelerini sonra kalan yerleri boyayın ve gene sıra halinde wash atın.

Ben her modeli tek tek bitene kadar boyuyorum çünkü bu fabrikasyon yöntem hoşuma gitmiyor. En küçüğünün üstünde bile saatlerce uğraştığım için her bir modelime bağlıyım ordumdaki.

Ve bitti! Bitirmek iki saatten fazla zaman aldı ve kupa kupa meyve çayı içtim ama değdi gibi görünüyor. Wash istediğim kadar yayılmamış ama belirtmek isterim ki bu modeller benim acemilik günlerimden.

Bu da diğer yandan görünüşü. Henüz flocklanmadı; o dönem hala nasıl flocklasam karar verememiştim. Şimdi ise kum üstünde ufak flock parçaları atıyorum. Tyrannidler gittikleri gezegendeki yaşamı kurdukları için toynaklarının altındaki yeşillik yavaş yavaş kuma dönüymüş gibi hayal ediyorum.

Yukarılarda bahsettiğim Carnifex de işte burada. Umarım dergiyi gündüz gözü okuyorsunuzdur zira kabuslara girmeyecek gibi değil.

Aylin AYVAZOĞLU

Mineria: Maskenin Gizlediği Yüz

Son saatlerine yaklaşırken, Kahooli mağaradaki arkadaşlarına baktı. Biliyordu ki onları buradan kurtaramayacaktı. Ancak yine de denemeliydi. Buradaki insanların hepsi ona yardım etmek için buradaydı. Bundan yaklaşık iki yüz sene önce var olmaya başlamış bir tarikattan. Shea adında bir kadına tapınıyordu bu grup ve imparatorluğun neredeyse bütün kaynakları onların elindeydi. Alt soy olarak damgalamışlardı kendilerinden olmayanları, büyü yapamayanları. Kahooli ise hem alt soydan hem de o tarikatın yüksek insanlarından farklı olsa da, sıradan bir hayatı seçmişti. Ancak bu hayata daha fazla devam edemezdi, peşinde bir grup büyücü ve yanında kendisini korumak için hayatını feda etmeye hazır arkadaşları vardı. Kendisi her ne kadar büyü yapamasa da büyücülerin gücünü kendilerine çevirmeyi biliyordu, arkadaşları ise bu yetenekten de yoksundular. Ailesini bırakıp buraya kadar gelen Kahooli, fazla yolları kalmadığını bilse de, daha fazla ilerlemeleri durumunda fark edileceklerini farkındaydı.

Tanrılar yüzlerce, belki de binlerce yıldır vardı, biliyordu bunu Kahooli. Ancak bildiği bir şey daha vardı, bir tanrıya inanan olmazsa, o tanrı da artık olmazdı. Kendisine Shea diyen kadın da, eğer bütün büyücüler ona sırt çevirirse güçten düşerdi ve Kahooli asıl büyü gücünün kimin elinde olduğunu biliyordu. Amacı onları bulup bütün Mineria insanları adına yardım dilenmekti. Ama oraya ulaşamadan önce bulunmuşlardı, şimdi son bir saattir bu mağarada saklanıyorlardı ama büyücülerin burayı da bulması uzun sürmezdi. Kahooli çaldığı parşömenlerden biriyle kendilerini ellerinden geldiğince saklamıştı ama gerçek büyücü onlardı eninde sonunda. Kahooli bunları düşünürken dışarıdan bir baykuş sesi duyuldu ve düşüncelerini dağıttı. Bu büyücülerin geldiğini bildiren işaretti.

*

Kaçmak zorunda kalmıştı Kahooli, ne farkedirdi ki kalsa, tüm arkadaşları gibi o da ölecekti. Onu korumak için onunla gelmişlerdi ve o hala hayattaydı, bunun için onlara müteşekkirdi. Ancak bu şekilde giderse bir kaç güne kalmadan arkadaşlarının ruhlarına kavuşacaktı. Dağ kenarından aşağıya baktı, yerden onlarca metre yukarıdaydı. Yiyeceği günlerdir yoktu ve kıvrılıp bükülen bu tehlikeli dağ yolunda ne bir ot ne de avlayabileceği bir hayvan bulabilmişti. Yaraları ağır olmasa da hareketlerini zorlaştıracak kadar kötüydüler. Daha ne kadar ilerlemesi gerektiğini bilmesede ilerlemeye devam etti.

Günler sonra dağ yolu aniden kıvrılarak kayboldu. İlerlediğinde ise yolun sona erdiğini gördü Kahooli, büyük bir cisim dağın bu kısmına çarparak bir yıkıma sebep olmuş ve dağın yüzeyinde genişçe bir çukur oluşturmuştu, bunu yaparken de yol dağın bir kısmıyla birlikte yıkılmıştı. Ancak Kahooli, kraterin merkezinde üzerine güneş vuran bir şey farketti. Kırmızı kırmızı parlıyordu ortada ve dağın yamacındaki bir kayaya gömülüydü. Gözleri etrafı taradı Kahooli'nin, fazla aç gözlü değildi ama değerli görülen bu nesneyi incelemek istiyordu, ne olursa olsun uzatmak zorundaydı yolunu nasılsa.

Birkaç saat içinde ulaştı Kahooli oraya, gördüğü şeyin bir maske olduğunu farketti. Ancak sıradan bir maskeye benzemiyordu, büyücülerin hastalanmış altsoyu toplamaya geldiğinde taktığı maskelere benzemiyordu, zenginlerin balolarında giydikleri maskelere de benzemiyordu. Hırsızların, katillerin kimliklerini saklamak için giydikleri maskelere bile benzemiyordu pek. Kıp kırmızı parlıyordu, bir hırsla, bir istekle. O an farketti ki Kahooli onun içindeki duygularla parlıyordu, Shea'ya olan nefretle, intikam isteğiyle parlıyordu. Onun intikamıyla, halkın intikamıyla gözlerinin önünde kıp kırmızı oldu maske. Aldı maskeyi Kahooli olduğu yerden ve içine bir güven doldu, maskenin rengi ise kırmızıdan yeşile dönüyordu. Güneşe doğru, Shea'nın yaratısına doğru dönüp yavaş yavaş yüzüne geçirdi maskeyi, yeşilden altın rengine dönerken.

Bu sırada ufukta, bir şey gördü, kendisine doğru uzaktan yaklaşan. Gerçekten aradığı şey miydi o? Tek başına değildi ama gördüğü şey, bir kaç saniye sonra arkasında iki tane daha benzerinden göründü. Bir süre sonra emin oldu Kahooli, ejderhalardı bunlar ve ona doğru geliyorlardı. Büyünün asıl kaynağı, yaratıcıları olan, tanrılara inanılmaya başlamadan önce bile Mineria üzerinde hüküm süren asil ve soylu yaratıklar ona doğru, Büyü Tanrıçası Shea'dan intikamını alacak olan kişiye doğru geliyorlardı.

Biri kırmızı, biri altın rengi, diğeri mavi öteki ise yeşildi ejderhaların. Koca dağın üstüne yerleştiler, büyüklüklerine hayret etti maskeli adam, her biri bir tepeden büyüktü ejderhaların. İlk önce kırmızı olan konuştu: "Selamlar sana intikamın maskeli yüzü.", mavi olan sözü aldı: "Nedir bizi aramaktaki amacın?". "Bilmiyorum musunuz?" diye sordu maskeli adam, "Sizin büyüünüzle dehşet saçan birisi var İmparatorluk'ta, bela oldu bütün insanlara, sadece büyücüler gerçekten yaşıyor, diğerleri ya ölüyor ya da ölüden farksız bekliyor." Yeşil olan arka ayağını huzursuzca hareket ettirdi, dağ hafiften sallandı. "Farkındayız bunun." dedi altın. "Neden sizin ona verdiğiniz gücü geri almıyorsunuz o zaman? Ne insanlar bu duruma daha fazla sessiz kalmalı ne de ejderhalar, güçlü olanları kötülük sarmış, onlara güçlerini verenler ise bir kayadan daha umursamaz." Kırmızı konuşmaya başladı: "Büyünün kaynağı her ne kadar bizsek geçiş yolu da o kadın, kendisine tapanlar da korkanlar da ona güç veriyor, onun tanrılığını destekliyor, biz Maske'ye yardım etmek isteriz ancak yardım edebileceğimiz bir savaş olursa. Onun ve yardımcılarının gücü bizim için bile şu an çok fazla. Fakat sen insanları zafere taşıyacaksın arzularınla ve kararlılığınla. Gün geldiğinde, Shea'nın güneşi sönmeye, senin karanlığın büyücülerin üzerine çökmeye başladığında ise biz geleceğiz, bizim olanı geri almak ve bu savaşı kesin olarak bitirmek için. Ancak unutma, biz ortaya çıktığımızda sadece senin zaferini kesinleştireceğiz, daha önce çıkarsak bizim olanla bize zarar verirler ve büyü sadece onlara kalır, ancak buradan destekleyeceğiz biz de, Buntmask ise seni tahmin edemediğin tehlikelerden koruyacak."

Uzun zamandır yaşanan büyücü baskısına, yarattıkları acıya son verecekti Kahooli ve böylece başladı Büyücü Savaşı. Savaşlar uzun sürdü. Halk birbirine girer de, nasıl kısa sürer zaten. Nefret büyüdü, intikam isteği arttı. Kahooli kazandı, altsoy kazandı. Shea, Kahooli tarafından katledildi, savaş bitti. Derler ki en son o gün görüldü Mineria'da ejderhalar ve bir daha güneş hiç o kadar parlak olmadı. Ardından büyücü avı geldi, İmparatorluk devrildi, büyü kullananlar katledildi. Kahooli ve ailesi yıllara dayanamadı ancak yaptıkları tarihe geçti. Acımasızlara, zalimlere korku uyandıran isim her daim güçsüz insanların dilinde kaldı.

"İntikamın maskeli yüzü, acımızı dindir."

Ghost Quarter

Magic the Gathering

Yakup ÇAKMAK

It's Too Late Champions

Size karşı birleşen arkadaşlarımızı avcunuzun içindeki bir sinek gibi ezebileceğiniz güne merhaba deyin arkadaşlar, çünkü bu ay Archenemy oynuyoruz.

Sizin yüksek Magic oynama kabiliyetinize ve zekanıza direnemeyen arkadaşlarımız kendilerini iyiliğin savunucuları olarak ilan edip size karşı birleştiyse bile korkmayın, çünkü Archenemy size hepsini gözleriniz kapalı yenmeyi sağlayacak kadar iyi bir sistem. Tabi ki ruhunuzu kötülüğe adanmış olmak şartıyla.

Asıl olarak Archenemy'i anlatma kısmına gelirse, Archenemy 2010'da çıkmış bir Multiplayer MtG varyantıdır ve bire karşı çok oyuncu mantığında modellenmiştir. Aynı Planechase gibi kendisine ait büyük 'Scheme' adı verilen kartları vardır ve Archenemy'e büyük avantajlar sağlarlarken diğer oyunculara (Champion) destelerini toplayıp ağlayarak evlerine gitme iznini de verirler.

Oyun genelde 1v3 olarak optimize edilmiş olsa da, 1v2'den 1v6'ya kadar herhangi bir dengesizlik olmadan oynanabiliyor (ben 1v6'dan yukarısını denemedim belki daha yukarısı da olabilir.) Archenemy'e ait normal deste dışında bir adet de en az 20 kartlık 'Scheme' destesi oluyor ve oyuna her zaman Archenemy başlıyor. Archenemy'in 40, Champion'ların ise 20 canı olduğu bu oyunda Archenemy herkesin canını teker teker 0'a düşürmek zorunda. Archenemy kendi turunu oynadıktan sonra 'Sharing Turn' ile Champion'lar oynuyor. Ayrıca her Main Phase'inin başında Archenemy Scheme destesinden bir kartı aktive ediyor. Kart efektleri oyunun kaderini bir anda değiştirebilecek kadar güçlü. Bazen ise Archenemy'i vezir yerine rezil edebiliyor. (Eğer ilk turn fazladan 4 kart çekme Scheme'ini açarsanız, clean-up stepde mezarı beslemek dışında bir şey yapamıyorsunuz genelde.)

The Dead Shall Have Their Day

Oyun için hazırlanmış 40 normal, 5 tane promo Scheme kartı var. Standart Archenemy hazır paketlerinden 20 tane Scheme kartı ve 60 kartlık bir deste çıkıyor. Kendiniz bir archenemy destesi hazırlamak isterseniz de normal Constructed deste kurallarıyla destenizi kurduktan sonra en az 20 Scheme'den oluşan bir Scheme destesi oluşturmanız gerekmektedir (herhangi bir Scheme'den 2'den fazla olmamak koşulu ile)

Şu an için 4 tane hazır Archenemy pakedi var;

Bring About the Undead Apocalypse: Siyah-Kırmızı Zombie

Assemble the Doomsday Machine: Beyaz-Mavi-Siyah Artifact

Trample Civilization Underfoot: Yeşil-Beyaz Aggro

Scorch the World with Dragonfire: Kırmızı-Yeşil Dragon

Ben şu an BUW Artifact'ın Scheme destesini kullanıyorum ve ara ara ufak sürprizler yapsa da, birlikte yürüdüğümüz yolda çok mutluyuz.

Kahvede Magic Oynayan Paladinler Birliği

Tabi işin bir de öteki tarafı var; Archenemy'e karşı oynamak. Yanınızdaki arkadaşlarınızla destelerinizin ufak tefek sinerjileri olması ya da her destenin bir diğerinin eksliğini kapatması (Bir weeny, bir control ve bir rock destesi herhangi bir kötülüğü geldiği cehenneme geri yollayabilir.) size büyük avantajlar sağlayacaktır.

Scheme'lerin her an avantajlarınızı dezavantajlarınıza dönüştürebileceğini de unutmadan biraz dikkatli oynamakta fayda var. Tabi oyunu da gereksiz yere uzatmadan.

Unutmadan, Archenemy'nin en sevdiğim yanlarından biri de 'Scheme' kartlarının isimleri, "Your Puny Minds Cannot Fathom", "Embrace My Diabolical Vision" gibi isimleri olan kartları oynarken sesli olarak okuyunca Archenemy'liğin gerçek tadını almaya başlıyorsunuz. Ben Artifact Scheme'lerini kullandığım için, Esper Tokens destemle oynuyorum Archenemy'i, hem kartların değerleri fazla pahalı değil hem de Archenemy ya da Champion olarak oynamaya uygun (Champion olarak oyun başında biraz korunabildiği takdirde.) Deste listem aşağıda. Modifiye etmekten ve stratejilerinizi bana göndermekten çekinmeyin. yakup@kulesakinleri.org

Wellspring Sculptor by Yakup

12 Land

---

4 Island

4 Plains

4 Swamp

17 Creatures

---

4 Etherium Sculptor
3 Esperzoa
2 Master of Etherium
2 Master Transmuter
2 Sharuum the Hegemon
2 Sanctum Gargoyle
1 Sharding Sphinx
1 Arcum Dagsson
31 Other

---

4 Dispatch
4 Thopter Foundry
2 Scourglass
2 Spine of Ish Sah
4 Mycosynth Wellspring
4 Ichor Wellspring
2 Time Sieve
4 Fieldmist Borderpost
4 Mistvein Borderpost
1 Tezzeret the Seeker

"Oh, I had a conscience once. But alas, I seem to have forgotten where I put it." –Chandler, Memory Lapse

DAILY PROPHET

Bringing You Wizardly News Since 1883

Kule Magazin Gündemi

Kim Nerde Nasıl Neden?

Ruhi: Zimbabwe'den model getirmeye çalışırken görüldü.

Levent: Hasta. Kış boyu sağlıklı gezip yazın toparlanamayanlardan.

Semih: İkinci çocuğunun gelişini kutlamak için kumpanya düzenliyor.

Aylin: Tüm dergi başına kaldığı için normalinden daha sinirli. Yaklaşmayın.

Yaşar: Demon olma yolunda emin adımlarla ilerliyor. Kırmızı gözlerini saklamak için lens takmaya başlasa da biz bunu yemedik tabii.

DAILY PROPHET

Bringing You Wizardly News Since 1883

Kule Magazin Gündemi

Kim Nerde Nasıl Neden?

Baran: Bir 40K turnuvası daha düzenliyor 8 Temmuz'da. Belli ki hakemliğinin ilk turnuvasında oyuncular yeterince gözünü korkutamamış.

Batuhan: İlk FoW turnuvasını düzenledi. Daha ne olsun.

Sevin: En son Kule civarlarında görüldü. Gören duyan bize de ses etsin.

Özgün: Sayesinde orkların Sulukule kökenli olduğunu öğrendik. Yaşadığımız travma anlatılamaz.

*Oyuncu, bir oyun oynamak ister, GM bulamaz.
Zaman öldürür.*

*GM, bir oyun oynatmak ister, oyuncu bulamaz.
Zaman öldürür.*

- GM oyuncuyu, oyuncu GM'i bulur.
- Ev aralar müsait ev bulamazlar, bir kafeye giderler.
Materyal azdır oyundan tam keyif alamazlar.
- Ertesi oyuna tam ekipman ile gelirler bu sefer çevre masaların gözler tacizine maruz kalırlar.
- Tam alışırlar bir şövalye kralına sadakatini sunarken bir büyücü "Bir şey almıyorsunuz?" sorusuna cevap vermek durumunda kalır ambiyans yalan olur.
- Tam epik bir savaş gireceklerken fonda Britney Spears belirir.
- Oyun dağırlır, magic falan olsa derler sonra diğer oyunlardan bahsederler.
- Derken biri masa üstü stratejiden ve taktiken bahseder, en son biri LARP der herkes hüüzünlenir ve merak eder.

Böyle yapmayın...

Bize katılın...

KULE SAKINLERİ

